

Full diocesà

24 de setembre del 2017

p4 – Imatge pelegrina de la Mare de Déu de Fàtima

p5 – Valoració de les "Vacances per a famílies nombroses"

L'acompanyà on era Jesús

Amb el lema «*L'acompanyà on era Jesús (Jn 1, 42)*», comencem la catequesi a les nostres parròquies. Tots els cristians, i per suposat en la catequesi, tenim l'obligació joiosa de donar a conèixer Jesús com a fruit de la nostra experiència de fe, del trobament amb Jesús, com li succeeix a l'apòstol sant Andreu en aquesta escena evangèlica. Andreu, feliç d'haver trobat Jesús, no pot fer altra cosa que convidar i acompanyar el seu germà Pere en aquesta descoberta del qui és *camí, veritat i vida* (Jn 14, 1-6). Pere no és diferent de nosaltres ni dels nostres contemporanis que vénen a la catequesi parroquial. Andreu, des de l'amor, li presenta Jesús, i Jesús farà la resta. Així és la nostra tasca catequètica, de la qual voldríem més fruits,

fruits immediats; i que, com va passar amb Pere, requereix un procés llarg, costós i en moltes ocasions aparentment estèril. Només el Senyor coneix el cor i nosaltres no sabem l'itinerari de fe de cada persona, encara que moltes vegades comencem ja com a predicadors vençuts pels tristos precedents.

Davant d'això, tornem a calar les xarxes com féu Pere (cf. Lc 5,1-11). Confiam en Jesús, mirem amb optimisme i confiança els qui avui vénen a la catequesi, i sobretot, renovem cada un de nosaltres l'experiència joiosa de ser cristians, de ser fills de l'Església. Gràcies a tots els nostres catequistes per la seva tasca renovada.

«Els darrers passaran a primers, i els primers, a darrers»

Diumenge XXV durant l'any / Cicle A

Lectura del llibre d'Isaïes

Cerqueu el Senyor, ara que es deixa trobar; invoqueu-lo, ara que és a prop. Que els injustos abandonin els seus camins, i els homes malèfics, els seus propòsits; que es converteixin al Senyor i s'apiadarà d'ells, que tornin al nostre Déu, tan generós a perdonar. Perquè els meus pensaments no són els vostres, i els vostres camins no són els meus, diu l'oracle del Senyor. Els meus camins i els meus pensaments estan per damunt dels vostres tant com la distància del cel a la terra.

(55, 6-9)

Salm responsorial

El Senyor és a prop dels qui l'invoquen.

(Salm 144)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis

Germans, tant si surto amb vida d'aquesta presó com si he de morir, sé que Crist serà glorificat en el meu cos. Perquè per a mi, viure és Crist, i morir em seria un guany. Però quan penso que mentre continua la meva vida puc fer un treball profitós, no sé pas què escollir; em trobo pres per aquesta alternativa: d'una banda, el meu desig és morir ja per estar amb Crist, cosa incomparablement millor; però d'altra banda, pensant en vosaltres, veig més necessari que continuï la meva vida corporal. Ara, a vosaltres, us demano solament això: que porteu una vida digna de l'evangeli del Crist.

(1, 20c-24, 27a)

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús digué als deixebles aquesta paràbola: «Amb el Regne del cel passa com amb un propietari que sortí de bon matí a llogar treballadors per a la seva vinya: va fer tractes per un jornal, i els envià a la seva tasca. Sortí altra vegada a mig matí, en trobà d'altres a la plaça sense feina i els digué: Aneu també vosaltres a la meva vinya; us pagaré el que sigui just. I ells hi van anar. Pels volts de migdia i a mitja tarda, tornà a sortir i va fer el mateix. Una hora abans de pondre's el sol encara en trobà d'altres i els digué: Què feu aquí tot el dia desvagats? Ells li contesten: És que ningú no ens ha llogat! Els diu: Aneu també vosaltres a la meva vinya. Al capvespre, l'amo de la vinya digué a l'en-

carregat: Crida els treballadors i paga'ls el jornal. Comença pels qui han vingut més tard i acaba pels primers. Vingueren, per tant, els qui feia una hora que treballaven, i cobraren el jornal sencer. Quan tocava als primers, es pensaren que cobrarien més, però van cobrar el mateix jornal. En veure això, rondinaven i deien al propietari: Aquests darrers han treballat només una hora i els pagues igual que a nosaltres, que hem hagut de suportar tot el pes de la jornada i la calor. Ell va respondre a un d'aquests: Company, quin mal t'he fet? No havíem fet tractes per un jornal? Doncs pren el que et toca i vés-te'n. A aquest darrer jo li vull donar igual que a tu. Que no puc fer el que vull a casa meva? Tens enveja perquè jo sóc generós? »Així els darrers passaran a primers, i els primers, a darrers.»

(20, 1-16a)

«Cerqueu el Senyor,
ara que es deixa
trobar; invoqueu-lo,
ara que és a prop.
Que els injustos
abandonin els seus
camins...»

El misteri de Déu

Jean Hakolimana, prev.

Creure és deixar-se sorprendre per Déu, acceptar el repte de tenir quelcom que sempre ens escapa, acostar-se a algú que sempre s'allunya. En una paraula, és abandonar les certeses i obrir-se a la novetat salvadora. Sovint el nostre llenguatge traeix els nostres límits, quan volem tancar-ho tot en els nostres esquemes, fins i tot Déu. Expressions com «és lògic, és normal, és raonable», enteses en un sentit tancat a la transcendència, ens tanquen al misteri de Déu. Així ho recorda la primera lectura: *Els meus camins i els meus pensaments estan per damunt dels vostres tant com la distància del cel a la terra.*

L'evangeli contrasta aquesta raonabilitat humana amb un Déu que convida a obrir-nos al seu misteri. Segons la paràbola d'avui, els treballadors matiners plantegen a l'amo una lògica immaculada, allò que en diem justícia: a un esforç major, premi equivalent. Déu, en la imatge de l'amo, no els retreu cap vici, sinó que els convida a obrir-se a quelcom més, els vol portar lluny. Els invita a fixar la mirada en l'obrar de Déu que els obliga a obrir-se. En la història de l'evangelització, i també en el nostre temps, es detecta una temptació persistent a reduir l'evangeli a quelcom limitadament raonable, a obviar el seu aspecte escandalós i sorprenent. Sigui a nivell de la doctrina o de la disciplina, intentem acomodar Déu i el seu missatge a la cabuda de la raó. De cop, l'evangeli deixa de ser sorprenent i, de retruc, interessant. En això potser ens equivoquem, perquè l'home no destaca pel seu interès per allò que ja té. La força de l'evangeli no és tant donar comoditat com la seva aposta per anar sempre lluny, amb Déu. Creure és fer-se pelegrí d'aquest horitzó fugaç de Déu.

La imatge

Sense màquines el treball agrícola era cosa de molta gent. No estranya que l'amo de la vinya cerqui tothora; uns hi són des de primera hora i uns altres hi acaben d'arribar.

Al capvespre veuen amb desconcert que el sou és igual per a tots. En la vinya de Déu les coses van així: tot és do seu i no pas mèrit nostre. L'estona que dediquem a la pregària, a l'acolliment, al servei...

[La vinya vermella \(1888\). Van Gogh](#)

Lit. hores: Setmana I

25 dilluns

—Sant Dalmau Moner (1291-1341)
Esdres 1,1-6 / Salm 125 / Lluc 8,16-18

26 dimarts

—Sant Cosme i sant Damià, màrtirs (*304)
—Sant Nil, abat (*1004)
Esdres 6,7-8,12b.14-20 / Salm 121 / Lluc 8,19-21

27 dimecres

—Sant Vicenç de Paül, (1580-1660)
—Santa Judit
Esdres 9,5-9 / Salm Tobit 13,2.4.6.7.8. / Lluc 9,1-6

28 dijous

—Sant Venceslau, màrtir (*935)
—Sant Alaric, màrtir (*973)
Ageu 1,1-8 / Salm 149 / Lluc 9,7-9

29 divendres

—Els Sants Àngels Miquel, Gabriel i Rafael
Daniel 7,9-10.13-14 / Salm 137 / Joan 1,47-51

30 dissabte

—Sant Jeroni, prevere i doctor (ss.IV-V)
—Santa Sofia (s.II)
Zacaries 2,1-5.10-11a / Salm Jeremies 31,10.11-12ab.13. / Lluc 9,43b-45

1 diumenge XXVI de durant l'any / Cicle A

—Santa Teresa de l'Infant Jesús verge (1873-1897)
—Sant Remigi bisbe (*530)
Ezequiel 18,25-28 / Salm 24 / Filipencs 2,1-11 / Mateu 21,28-32

Imatge pelegrina de la Mare de Déu de Fàtima

Comissió de Santuaris, Turisme i Pietat Popular /DEAS

Del 26 de setembre al 4 d'octubre, amb motiu del centenari de les aparicions de la Mare de Déu de Fàtima, la imatge pelegrina de la Mare de Déu visitarà el nostre bisbat.

Parròquia de Tàrrega (santuari de Fàtima): del dia 26, a les 11 del matí, al dia 27, a les 3 de la tarda.

Parròquia de Mollerussa (convent de les Carmelites): del dia 27, a les 4 de la tarda, al dia 28, a les 3 de la tarda.

Parròquia de Cervera: del dia 28, a les 4 de la tarda, al dia 29, a les 3 de la tarda.

Parròquia de Sant Ramon (santuari):

del dia 29, a les 4 de la tarda, al dia 30, a les 3 de la tarda.

Parròquia de Gironella: del dia 30, a 2/4 de 5 de la tarda, al dia 1, a les 3 de la tarda.

Parròquia de Berga: del dia 1, a 2/4 de 4 de la tarda, al dia 2, a les 3 de la tarda.

Parròquia de Súria: del dia 2, a les 4 de la tarda, al dia 3, a les 3 de la tarda.

Parròquia de Solsona: del dia 3, a les 4 de la tarda, al dia 4, a les 3 de la tarda.

Cada parròquia serà l'encarregada de la planificació i organització dels actes que cregui convenients.

Necrològica

Mn. Joan Garcia i Pujol

El dia 8 de setembre va morir Mn. Joan Garcia i Pujol, a l'edat de vuitanta-nou anys. Mn. Joan Garcia havia nascut a Palà de Torroella el 24 de juny de 1928. Va iniciar els estudis eclesiàstics al Seminari de Solsona l'any 1939. Va ser ordenat prevere el dia 15 de juliol de 1951.

Durant els anys del seu ministeri va servir les parròquies de Palau d'Anglesola, Santa Fe, Montfalcó, Sant Ramon, Solsona, Cardona, Matamargó, Bergús, Gargallà, Sorba i Clariana. Durant els últims anys ha estat membre de l'equip de la parròquia de Cardona, on ha viscut fins al seu traspàs, celebrant la missa diària a la Residència Sant Jaume.

Des de la diòcesi volem agrair a mossèn Joan tots aquests anys dedicats al ministeri presbiteral. Preguem per ell i que el Senyor el tingui a la seva glòria.

Vacances per a famílies nombroses

Encarna López

El dia 9 de setembre va concloure el projecte «Vacances per a famílies nombroses» del bisbat de Solsona. Aquesta iniciativa s'ha dut a terme durant els mesos d'estiu, en què dinou famílies nombroses han fet una o dues setmanes de vacances en dues rectories del bisbat solsoní: Cambrils (Odèn) i l'hostatgeria de Lurdes de la Nou (Berguedà).

Totes aquestes famílies han manifestat el seu agraïment per haver tingut l'oportunitat de gaudir d'uns bonics dies de vacances tota la família en una casa condicionada per a aquesta ocasió. Moltes d'aquestes famílies feia anys que no podien fer vacances i aquest projecte els n'ha

donat l'oportunitat. «Aquestes iniciatives ens fan sentir estimats per l'Església», deia el pare d'una família nombrosa que va participar-hi. Algunes famílies han fet un donatiu per ajudar a afrontar les despeses. Posem a la vostra disposició el compte correcte per possibles donatius i, si Déu vol, poder continuar amb el projecte l'estiu vinent: ES86-2100-0081-9601-0026-9360. Recordem que aquests donatius desgraven, fins a 150 €, el 75%, i la resta el 30%. Cal enviar les dades al bisbat per al certificat de desgravació.

Pròximament, més informació a www.bisbatsolsona.cat.

Beatificació dels màrtirs claretians (6a part)

G. Ferran Saperas i Aluja

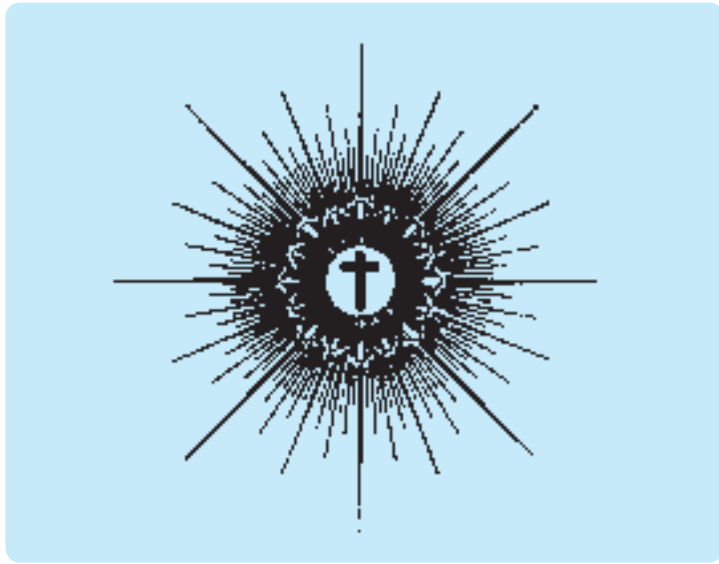
Nasqué l'any 1905 a Alió (Tarragona). Fou germà claretia. En esclatar la guerra estava destinat a Cervera. Pel juliol de 1936 hagué de fugir i al mes següent fou detingut a la Rabassa.

El carregaren en un cotxe, on passà un calvari. Li parlaren de manera incorrecta de dones i de coses contràries a la castedat. Respongué: «Mateu-me si voleu, però no em parleu d'aquestes coses.» Pararen el cotxe, li arrencaren els vestits i li digueren que el portarien a unes prostitutes i que li perdonarien la vida si anava amb elles. Respongué: «El que professo no em permet fer aquestes coses i no les faré.»

El 13 d'agost de 1936 fou màrtir de la castedat a la porta del cementiri de Tàrraga. Està enterrat a la parròquia d'aquesta ciutat.

XXII Jornada d'Espiritualitat Adoradora

El pròxim diumenge 1 d'octubre, el consell diocesà de l'Adoració Nocturna de Vic organitza la XXII Jornada d'Espiritualitat Adoradora.

El seu president, Xavier Riera Miguel, en la seva conocatòria, afirma que «actualment estem vivint uns temps molt difícils, especialment en relació al tema religiós i particularment al cristià. Hem de donar testimoni de la nostra fe i no amagar-nos. Voldria que en aquesta jornada hi fóssim tots els adoradors de Catalunya estimant Jesús i tots junts li poguéssim demostrar que ell no està sol».

Programa dels actes a la Santa Cova de Manresa:

10:15 – Recepció dels assistents.

11:00 – Conferència a càrrec de José Antonio Sayés, doctor en Teologia.

12:00 – Descans i trasllat a l'església.

13:00 – Missa presidida pel bisbe de Vic. Acte eucarístic amb exposició major, consagració al Sagrat Cor, minuts d'adoració i benedicció.

14:15 – Dinar de germanor (preu: 15 euros).

Per a inscripcions: tels. 607 440 323 o 615 172 980.

Humor

Les històries de l'escolà Miquel (1)

Reflexió:

Totes les escenes que veurem en aquesta secció ens ajudaran periòdicament a pensar amb humor la nostra vida cristiana. Hi ha una dita castellana que ho expressa molt bé: «entre broma y broma, la verdad asoma».

Imatges Mn. Joan Maria Padrell (prevere de l'Arquebisbat de Tarragona) . Reflexió: Mn. Xavier Romero (prevere del Bisbat de Solsona).

L'article

Dos fets històrics importants

Climent Forner, prev.

Els Jocs Olímpics de Barcelona 92 van ser, sense cap mena de dubte, el fet històric més important i positiu, i el més recent, dels ocorreguts a casa nostra. No fa gaire que se'n celebraven els vint-i-cinc anys amb més o menys solemnitat i tothom, no cal dir alguns atletes emmedallats encara vius, els recordava amb goig i admiració. Jo també, si més no com a espectador televisiu. ¿Sabeu, però, què més em va ajudar a gaudir-ne a la meua manera? La lectura simultània dels epinicis triomfals del poeta Píndar, traduïts magistralment del grec al català per Mn. Manuel Balasch (Llibres del Mall, 1987). Els ulls ara a la televisió, ara al llibre. I apa, que la vida és molt més que l'esport, com sostenia sant Pau! «Amics per sempre»?

El susdit esdeveniment, en virtut del calendari trepidant que estem vivint en aquest segon semestre del 2017, entronca amb un altre fet que ha de tenir lloc el dia 1 d'octubre, el del Referèndum de la Independència, que també podria ser històric (depèn de les urnes). Si es donessin en l'actualitat (que no es donen, al contrari) les condicions catalanes, espanyoles i mundials (esportives, és clar, però no sols esportives) propícies com les d'aleshores, vint-icinc anys enrere, qui sap: Carles Puigdemont, el nostre president, s'ha atrevit a pronosticar que el referèndum, així com ara s'ha vist obligat a ser unilateral, potser hauria sigut pactat. Preguem, que encara ens resta la pregària.

I a més de la pregària, sempre necessària, no podem oblidar la paraula dels nostres bisbes de la Tarraconense: ells que ja l'any 1985, fidels als seus heroics patriotes predecessors, no deixaven de reconèixer Catalunya com a nació amb el document «Arrels cristianes de Catalunya», no fa gaire que, dolguts i esperançats alhora, tornaven a manifestar-se com a tals: «Creiem humilment que convé que siguin escoltades les legítimes aspiracions del poble català.» Començant per reconèixer el seu dret a l'autodeterminació, i recordant (perdoneu) aquells dos versos meus dedicats al bisbe Pere Casaldàliga: «La llibertat dels homes i dels pobles és tan sagrada com el cos de Crist.» La «Contitució» pot anar proclamant que l'Estat espanyol és «plurinacional, pluricultural i plurilingüístic»: quina mofa! «Nacionalitats» (despersonalitzades i sotmeses) en comptes de «nacions» (històriques i singulars), i aquí no passa res! «La llibertat no és negociable» (Pau Casals).

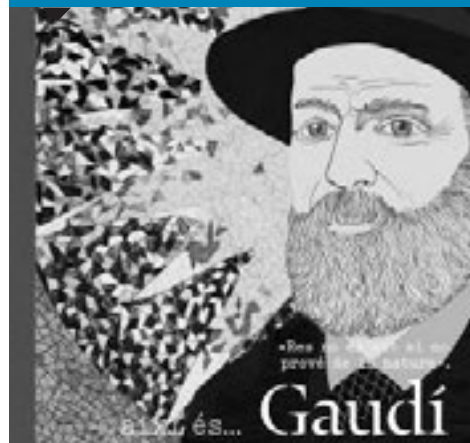
Som en el segle XXI, no en el temps dels imperialismes colonials. Al llarg de la història Catalunya prou ha intentat de refer-se de les seves múltiples derrotes i mancances, sobretot a partir de mitjan segle XIX, però no se n'ha sortit, en gran part per culpa d'ella mateixa. Déu vulgui (que ja ho vol), i sempre per vies pacífiques i democràtiques, que aconseguixi per fi de veure realitzat el seu somni, agermanada com mai amb Espanya, però lliure i sobirana.

El llibre

Així és... Gaudí

Christina Christoforou

Editorial Blume.

Antoni Gaudí és autor d'un dels llegats arquitectònics més singulars i poc convencionals que es poden trobar en l'època contemporània. En vida va ser definit com un «arquitecte monacal, boig», i, de fet, l'obra de Gaudí ha inspirat sempre sentiments pròxims a l'amor o a l'odi.

Walter Gropius, fundador de la Bauhaus, el considerava un geni tècnic, mentre que Pablo Picasso el veia més aviat com un reaccionari rosegaaltars. Els seus mètodes i tècniques per a dissenyar edificis han inspirat generacions d'arquitectes.

A la seva Catalunya natal, és un heroi: un triomfador, promotor i salvador de la cultura de la nació catalana. Per als fidels catòlics, és l'arquitecte de Déu. Malgrat això, en el fons, Gaudí estimava la natura i desitjava extrapolar-ne els principis bàsics a una arquitectura humana.

Glossa

Beatificacions

Xavier Novell, bisbe de Solsona

El proper 21 d'octubre seran beatificats 109 màrtirs claretians a la Basílica de la Sagrada Família de Barcelona. La nostra diòcesi viurà una joia molt gran perquè: la majoria d'aquests beats formaven part de la comunitat de Cervera; uns quaranta foren martiritzats als afores de les nostres viles i ciutats i les seves despulles han reposat des d'aleshores als nostres temples i cementiris; nou d'ells són fills del nostre bisbat –Bagà, Malanyeu, Berga, La Molsosa, Santa Fe, Les Oluges, Guàrdia-lada, Cervera i Anglesola–; i les relíquies de cinc d'ells seran venerades a les esglésies de Santa Maria de l'Alba de Tàrrrega, del Cor de Maria de Solsona i de Sant Antoni de Cervera.

El martiri d'aquests joves fills del cor immaculat de Maria, no fou un fet episòdic. Es va produir en el segle més martirial de la història de l'Església. De fet, hi hagueren més cristians assassinats per la seva fe durant el segle XX que durant tota la resta de la història del cristianisme. Tenia lloc a la nació més martirial del món i de la història. De fet, Catalunya es troba al capdavant en nombres absoluts i relatius de la dramàtica llista de testimonis de la fe que el papa Sant Joan Pau II va posar de relleu l'any 2000. La patia la congregació religiosa més martirial de tots els temps, els fills de sant Antoni Maria Claret. De fet, era la congregació missionera de la devoció al cor immaculat de Maria, la més fidel en el compliment de la petició que la Mare de Déu a Fàtima havia fet per salvar el món i l'Església de la persecució assassina de l'ateisme.

Catalunya era un país d'un cristianisme viu i fecund. Si durant el segle XIX, Catalunya fou el país dels sants de la caritat, durant el segle XX, la nostra terra fou el país dels beats, testimoni de la fe. Desitjo que, hereus d'aquesta brillant tradició, alumnes dels que respongueren a la persecució i a l'execució, imitant Crist, sense respondre

amb violència sinó perdonant, bastim un cristianisme de renovada santedat a l'albada del segle XXI. Enmig d'aquests temps de destrucció moral i social a causa de noves ideologies encara més perverses, som cridats a ser fidels a l'evangeli per a mostrar la veritat que salva amb caritat i valentia.

Des que varem saber la data i el lloc de les beatificacions hem treballat per a fer possible una bonica participació diocesana. Fa setmanes que anunciem al Full aquest pelegrinatge. Recentment, ens han confirmat que disposem d'un bon nombre d'entrades. Us invito a viure aquesta festa, així com les que farem després als llocs més martirials de la diòcesi. Tingueu present que el dia 28 de setembre es tanquen les llistes per a poder personalitzar –nom, cognoms i DNI– les entrades. Un bon nombre de capellans i jo mateix us hi acompanyarem. Trobareu informació a la pàgina web o a les vostres parròquies.

